

[Alfred Jensen.]

murermestrene, er det bygherrerne, er det lejerne? Det er også et problem, man må se på.

Der er tale om, at akkorderne skal deles. Jeg ved ikke, hvor megen kendskab ordføreren for forslagsstillerne har til arbejdsforholdene på byggepladserne, men hvis der skal være tale om i stor stil at sikre en tillæring af ufaglærte til murerarbejde, så kommer man vel ikke udenom, at der er et begreb, der hedder opmuring. Er der tale om det, så bliver det meget vanskeligt at dele akkorderne. Det kan praktisk talt ikke lade sig gøre. Hvor det drejer sig om større byggeri, vil der være tale om fællesakkord, og gennemfører man fællesakkord, så vil man komme ud for, at det bliver svendene, der kommer til at betale omkostningerne ved en sådan tillæring. Jeg vil tro, at det vil støde på de største vanskeligheder. Der er måske i denne forsamling mennesker, der mener, at lønningerne for murersvende er så rigelige, at de godt kan afse noget til oplæringen. Jeg deler ikke denne opfattelse, og jeg føler mig overbevist om, at murersvendene ikke har den opfattelse, at deres lønninger er af en sådan beskaffenhed, at de kan afgive til dem, der skal oplæres, og som senere bliver deres konkurrenter. Jeg tror ikke, at de forskellige bestemmelser, der er stillet op her, lader sig praktisere.

Jeg har bemærket mig, at andre har talt om kriterier for, hvornår man kan sige, at der er mangel på arbejdskraft. Det forekommer mig, at når vi har ledighedstal af den størrelsesorden, der her har været nævnt, er det meget foruroligende, at man taler om, at der skal tilvejebringes mere arbejdskraft. Jeg må sige, at jeg ikke af debatten har fundet ud af, hvor stor arbejderreserve forslagsstillerne mener der skal være i f. eks. murerfaget, men der har i hvert fald efter de tal, der foreligger, været ledighed selv i den allerbedste måned, juli, både i fjor og i år — jeg har ikke de nøjagtige tal ved hånden — og det vil sige, at man under alle omstændigheder mener, at der skal være en stor arbejderreserve. Jeg ser ikke nogen ulykke i, at samtlige murersvende kommer i arbejde i månederne april, maj, juni, juli, august og september. Jeg vil mene, at det er såre udmærket, at de kommer i arbejde. Jeg ved ikke, om der er nogen,

der virkelig for alvor ønsker, at der skal være en sådan reserve, at murerens arbejdsløshedskasse skal opretholde kontrollen og udbetale understøttelse i sommermånederne. Det forekommer mig helt urimeligt.

Vi må have klarhed over, om man virkelig ønsker en sådan tilgang af arbejdskraft, at der opstår en stor reserve. I så fald kan jeg garantere for, at alle arbejdere vil sige, det er ganske urimeligt, at noget sådant tilstræbes. Jeg ved ikke, hvor stor ulykke der er i, at det i en periode er vanskeligt at få lige bestemt det antal murersvende, som en mester ønsker. Jeg er ikke sikker på, at der samfundsmæssigt sker stor skade ved, at arbejder udsættes, og man får den sæsonudjævning, der tales om. Muligvis har de ærede medlemmer det som visse mennesker, der, når de må vente et øjeblik hos barberen, inden de kan komme til, finder ud af, at der er for få barbersvende. Det forekommer mig, at det er synspunkter af denne art, man anlægger. Det er ingenlunde rigtigt, at der er en reserve af arbejdskraft, hvis man foretager en mere jævn fordeling af arbejdet på byggeriets område.

Det har sin interesse at se lidt på, hvem man ønsker skal have en sådan tillæring. Hvis samfundet, eller hvem der nu kunne tænkes at stille midler til rådighed derfor, ville bekoste en uddannelse af arbejdsløse, der har vanskeligheder ved at tage forskelligt arbejde, fordi deres anlæg og evner nu ligger på et enkelt område, kunne det få vor støtte. Men når det drejer sig om — og jeg har forstået, at det er meningen — at murerarbejdsmænd, som står i stram akkord, skal smide bærretøjet og tage murskeen for at blive uddannet som murersvende, så er det at liste folk til at gøre noget, de i det lange løb sikkert ikke står sig ved. Jeg ved, at adskillige murerarbejdsmænd har søgt over i murerfaget, og det kan vel også ske fremefter, men hvis man vil bilde murerarbejdsmændene ind, at de kan få bedre og lettere beskæftigelse fremefter ved at gå ind for en sådan tillæring, så forsøger man i virkeligheden at lokke dem på gatis. Det er klart, at hvis der kommer en tilgang i stor stil af murersvende, vil man hurtigt nå dertil, at man ikke er i stand til at beskæftige alle dem, der findes i faget. Der er nævnt en gennemsnitlig ledighedsprocent på 11—12—13—14 indenfor de for-